

У світлі фантастичного прожектора

Кожна нова книжка прозаїка Леоніда Бразова (а їх уже вийшло близько двох десятків) є переконливим свідченням зростання творчої майстерності автора. Остання його книга «Розсіяне світло», що недавно побачила світ у харківському видавництві «Прапор», зайвий раз переконує в цьому.

Три повісті — «За домашніми обставинами», «Залишитись самим собою», «Розсіяне світло», — окреслені, так би мовити, магістральною спрямованістю, досить чіткою громадянською позицією. В них затор порушує болючі морально-етичні проблеми. Леонід Бразов акцентує увагу читачів на тішові, спотворені сторони нашого буття, таврує злочинність, підлість, егоїзм, бездушність, підлабузництво, які так буйно процвітають у нашому суспільстві. Думається, не зайвим тут сказати, що письменник - фронтончик, який сповна спив гірку чашу війни, і в застійний період сміливо викривав наші болячки.

І на цей раз Бразов також не поступився своїми принципами. Він вивів цілу галерею негативних типів, які постійно поруч з нами, але, на жаль, ми часто займаємо примиренську позицію до них, що тільки на руку нахабам. Крім явних злочинців, автор, як кажуть, на світ

божий витяг і тих, які за маскою порядності ховають своє справжнє підле нутро. Такі антиподи навіть страшніші за карних елементів, бо діють вони тихою сапою, вражають людей вірусом егоїзму, міщанства. Щоб показати, хто є хто, письменник у згаданих вище

Та ось випадкова зустріч з дідусем - чаклуном, який своїми ліками не тільки повернув слух, а й зробив з нього феномена. Тепер не вухо в нього, а чудо-пристрій, що вловлює на значчій відстані розмову людей. Він став мимовільним свідком, як штучною посмі-

не вдається. В кінці кінців Угорець перемагає, а значить бере верх добро над злом, правда над брехнею. В цьому двобой Левко Угорець не самотній. Його підтримують чуйні, душевні люди. І цим самим письменник стверджує своє кредо — не маємо права ні в чому поступатись ні на йоту міщанській психології.

Третя повість «Розсіяне світло» хоч і не побудована на фантастичних колізіях, однак, мов невидимим рентгенівським промінням, висвітлює всі вади нашого життя. Взірцем чесності, принциповості, душевної теплоти постає перед читачем головний персонаж твору Артем Бацлап. Молодий юнак, характер якого загартований армійською службою, в своїх діях і помислах викликає лише симпатію, бажання бути хоч трішечки схожим на нього.

До речі, всі головні герої творів, що увійшли до книги, це молоді люди, з чітко окресленою позицією. І це, здається, не випадково, більше того — символічно. Бо за молоддю майбутнє. Йй належить місія очищення нашого життя від усього того, що заважає рухатись вперед.

Нова книга Леоніда Бразова «Розсіяне світло», віриться, знайде свого читача, особливо серед молоді.

І. НАЛИВАЙКО,
член Спідки журналістів
СРСР.

Книги наших земляків

повістях відступає від традиційної реалістичної форми розкриття сюжету, включивши в них елементи фантастики. Чи виправданий такий художній прийом? Чи, може, це данина моді? Думається, що Бразов не в погоні за новизною вдавляється до фантазмагорії, а з метою більш рельєфно висвітлити фантастичним прожектором людську аморальність.

От саме в фантастично-гумористичному ключі письменник і побудував свою повість «За домашніми обставинами». Їй головний персонаж Цезар Бабій мимоволі потрапляє в коло загадкових ситуацій. Його бійка у вечірніх сутінках з М-відомими грабіжниками, травма, від якої він втрачає слух, відвідини поліклініки, де в кабінеті з табличкою «Отоларинголог» сиділа пишнотіла блондинка з штучними віями, не принесли полегшення Бабію.

шкою, ніби щирими словами, патріотичними лозунгами маскуються нещирість, користолобство, грубість, хамство, зрада, а верідко і злочини.

Ще більш інтригуюче розгортаються події в повісті «Залишитись самим собою». Перед нами постає осоружний образ пройдисвіта Мигулі. Щоб до кінця розкрити його підле нутро, його чорну душу, фізичне і духовне падіння, письменник вкладає до перевтілення його сутності в тіло молодого, чесного хлопця Левка Угорця. Та навіть зовнішнє перевтілення Мигулі не може очистити його брудне нутро, зробити з нього порядну людину. Тому протягом усієї сюжетної лінії іде непримиренна боротьба між добром і злом: чесністю і брехнею, благородством і підлістю. І як не прагне пройдисвіт в образі Левка підкорити; зламати, втоптати в багно бунтарську душу хлопця, це йому ніяк